

РЕШЕНИЕ

№ 5267

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА З. ЛЕОНТИЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА Гражданско
дело № 20231110113876 по описа за 2023 година

Производството е първоинстанционно, исково, по реда на ГПК от 2007г. Предявени са частични първоначален и насрещен осъдителни искиове с правно основание чл. 45 от ЗЗД за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди.

Ищецът В. И. Й. твърди, че работил като актьор в ***, като бил колега и близък приятел с главния режисьор на театъра ***, с когото имал силна емоционална връзка и винаги се подкрепяли. Посочва, че ответникът бил директор на ***, като на 17.11.2022 г. на ищеца била връчена заповед на директора, с която се назначавала комисия, която да провери дали *** е отговорен за надраскване на вратата на кабинета на ПР-а на театъра. Ищецът поддържа, че получил заповедта непосредствено преди да изиграе представлението „Хъшове“ и това затруднило представянето му, като се почувствал изключително зле и бил в шок, тъй като намерил, че се опетнява името на уважавания от него ***. Изяснява, че бил диабетик и поради стресовата ситуация се наложило след представлението да приеме висока доза инсулин, тъй като се чувствал замаян, а на следващия ден посетил болнично заведение, в което било установено, че нивото на кръвната му захар е в пъти над нормите и кръвното му налягане е повишено, което се дължало на нервно психично напрежение.

Ищецът поддържа, че на 28.11.2022 г. бил повикан в кабинета на ответника, като последният му напомнил, че е запознат с длъжностна характеристика, съгласно която не следвало да опетнява името на театъра. Ищецът сочи, че това му се отразило зле и допълнително влошило здравословното му състояние, тъй като винаги е спазвал установените правила, а ответникът се държал арогантно и нарочно го притеснявал, заради доброто му отношение към ***. Твърди, че след тази среща с директора здравето му рязко се влошило и бил спешно хоспитализиран на 05.12.2022 г., като му било проведено болнично

лечение в продължение на 1 седмица. Посочва, че така му били причинени допълнителни неимуществени вреди в размер на 5000 лв., като предявява частична претенция за осъждане на ответника да му заплати сумата от 1000 лв., като сочи, че претендира едно обезщетение за неимуществени вреди, тъй като счита, че поведението на ответника допълнително е влошило здравословното му състояние, което е довело до хоспитализация на 28.11.2022г. Моли ответникът да бъде осъден да му заплати посочената сума, като по указания на съда, въпреки становището на защитата на ищеца, че се касае за едно продължаващо поведение на ответника, поради което и обезщетението е едно, по указания на СРС, уточнява, че претендира обезщетение за неимуществени вреди, вследствие на двете случки – сумата от 500лева – частичен иск за сумата 5000лева, за случката на 17.11.2022г., както и сумата от 500лева – частичен иск за сумата 5000лева, за случката на 28.11.2022г., и претендира разноски.

Ответникът В. С. В. е депозирал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва иска. Посочва, че не е осъществявал виновно и противоправно поведение, което да е в причинна връзка с твърдените от ищеца вреди. Твърди, че не е връчвал процесната заповед на ищеца и не е нареждал на друг да я връчва, че същата не се е отнасяла за ищеца и че не е била със съдържание, което да е стресиращо или пък опетняващо името на ***. Излага подробни доводи, че е действал правомерно при издаването на процесната заповед, тъй като била налице жалба срещу *** за осъществена от последния дискриминация, което обстоятелство следвало да се провери от работодателя. Счита, че евентуалните негативни преживявания на ищцовата страна са следствие от погрешен прочит на заповедта и непознаване на законите в страната. Поддържа, че оказаната лекарска помощ на 18.11.2022 г. не била вследствие от преживян шок и стрес, а от затихваща остра вирусна инфекция и евентуално от болестта захарен диабет, като липсвала причинна връзка с противоправно поведение на ответната страна. Ответникът твърди, че не е действал противоправно и на 28.11.2022 г., като негативните преживявания на ищеца се дължали единствено на негови противоречиви вътрешни възприятия и усещания. Обръща внимание, че на 05.12.2022 г. ищецът е хоспитализиран не по спешност, а по планов прием във връзка със заболяването му от захарен диабет, което не било в причинна връзка с поведение на ответната страна. Счита, че размерът на претендираното обезщетение е завишен и не отговоря на принципа на справедливостта. Прави възражение за съпричиняване. Моли искът да бъде отхвърлен и претендира разноски.

Предявен е и насрещен иск от В. С. В. против В. И. Й.. В насрещната искова молба ищецът В. В. твърди, че е директор на ***, а ответникът В. Й. – актьор в същия театър. Поддържа, че на 29.04.2023 г. ответникът съставил публикация в профила си във „Фейсбук“, в която изложил клеветнически твърдения, обидни думи и квалификации по адрес на ищеца, със следното съдържание: „А... не мога да разбера... как ли се е случило ??! Защото на 27-ми, 04-ти бях "поканен на среща" с г-н В.. Охраната долу ме посрещна с нетърпение, изпрати ме задъхвайки се след мен по стълбите и изиска телефона ми, преди да вляза. Дадох им го, след като обясних на директора, че това е незаконно и че се прави само ако съм

арестуван в РПУ или влизам в Съдебна зала. Вътре се проведе разговор, около 50 минути, пред двама свидетели на г-н В., /които ще отрекат всичко 'нецелесъобразно за ръководството/, и без нито един мой свидетел. 'Разговорът' започна с подвиквания да седна и да не се усмихвам така, предизвикани от законосъобразния ми въпрос за личния ми телефон. Не седнах и продължих да се усмихвам, защото имам това лично право, /не страдам от хемороиди или лошо настроение/. Г-н В., директорът на НТ "Ив. Вазов" ме атакува с аргумента: "Ти, защо и докога ще продължаваш? Ти петниш името на ***! Ако не спреш - започвам процедурата по дисциплинарното ти уволнение.". А другият му бисер беше: "Каквото и да си кажем - валидно е само това, което е записано "в буквата на закона" - документираното!". Г-н В. - не петня името на театъра, в който работя от 20 години и в който са играли учителите ми... Вие сте за незабавно махане, психиатричен преглед и освобождаване от длъжност, поради вреди в културната ни институция и наследство. Това е моето лично мнение, което отказва да се подчини на заповеди, като : "Седни!" и "- Не се усмихай!"... Ще се видим в съда, заедно с колегата ми *** и с други колеги, които са във възторг от вашите мутренски изпълнения... още един дългогодишен служител на театъра е бил притиснат да напусне преди два дни. /жена, професионалист, с профилиран опит и със заболяване /. Обиждана е, заплашвана е... и е напуснала насилствено - поради психически тормоз. Има заповед от директора да не пристъпва на територията на театъра./." - Не мога ли да се взема поне шевната машина, тя си е моя ?", попита ме жената... “

Според ищеца В. с гореописаното бил характеризирани като човек за незабавно махане, психиатричен преглед и освобождаване от длъжност, поради вреди в културната институция и наследство и е квалифициран като лице с мутренски изпълнения, който освен това притиска, обижда и заплашва служители на театъра да напуснат работа, като им оказва психически тормоз, включително е заплашвал ответника с дисциплинарно уволнение. Ищецът твърди, че публикуваното от ответника съдържание не отговаряло на истината, било обидно и засягало достойнството, честта, репутацията и доброто му име, като излага подробни аргументи в тази насока. Счита, че публикацията е достигнала до голям брой хора, тъй като аудиторията ѝ не била ограничена, а освен това ответникът имал много приятели и почитатели, които следвали профила му. Поддържа, че е високо образована публична личност, с голям професионален опит и заемащ винаги високи позиции, като се е ползвал с репутация и добро име, които били сериозно нарушени, вследствие от процесната публикация. Ищецът намира, че ответникът е нарушил допустимата свобода на изразяване, уредена в Конституцията на Република България и в Европейската конвенция за защита правата на човека, с което му е причинил неимуществени вреди, изразяващи се в нарушена чест, репутация, добро име, стрес, тревога, социално дистанциране и липса на сън. Посочва, че публикацията е достигнала и до негови близки, като все още не е изтрита и продължава да внушава погрешна негативна морална и професионална оценка за ищеца. Оценява претърпените вреди на 10 000 лв., като отправя частична претенция за осъждане на ответника да му заплати сума в размер на 2000 лв., ведно със законна лихва от датата на насрещната искова молба – 13.06.2023 г., до окончателното плащане. Претендира разноски.

Ответникът по насрещния иск В. И. Й. е депозирал отговор на насрещната исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва иска. Поддържа, че в процесната публикация е изразил лични впечатления и оценка от среща с В. и е описал ситуацията и отношението спрямо него. Оспорва да са налице обидни или клеветнически твърдения, както и ищецът да е претърпял твърдените неимуществени вреди. Моли искът да бъде отхвърлен и претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл.235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено следното.

Предварителни въпроси.

В рамките на гражданското съдопроизводство, съдът е обвързан в произнасянето си от твърденията на страните. Това означава, че в случай, че ищецът, в исковата молба, и уточненията, твърди, че определено поведение на ответника му е нанесло неимуществени вреди, то съдът е обвързан да се произнесе именно по въпроса дали ответникът е имал посоченото от ищеца поведение, и дали то съставлява деликт /непозволено увреждане/ по смисъла на закона. Същевременно, ако в рамките на производството се установи, с доказателствата, че ответникът е осъществил други действия , непосочени от ищеца, то съдът не може да се произнесе по тях, защото новите действия са предмет на друг иск.

С определението по чл.140 ГПК, обявено за доклад по делото в о.с.з., е отделено за безспорно и ненуждаещо се от доказване по делото между страните, че към 17.11.2022г. , В. Й. е назначен на длъжността „актьор“ в *** по трудов договор, сключен през 2009г., че считано от 4.2022г., В. В. е директор на ***, че ищецът В. Й. страда от хроничното заболяване „захарен диабет“ – инсулинозависим тип, което заболяване е съобщено на работодателя, че ищецът Й. и *** са в близки отношение; че ищецът Йорданов на 28.11.2022г. бил повикан в кабинета на директора, като между страните по делото бил проведен разговор, и в този разговор, В. напомнил на Й., че е подписал длъжностна характеристика и трябва да я спазва; че на 5.12.2022г. ищецът Й. бил хоспитализиран, че на 29.04.2023 г. В. И. Й. е написал и публикувал чрез профила си във „Фейсбук“ публикация с посоченото в насрещната искова молба съдържание, както следва: „А... не мога да разбера... как ли се е случило ??? Защото на 27-ми, 04-ти бях "поканен на среща" с г-н В.. Охраната долу ме посрещна с нетърпение, изпрати ме задъхвайки се след мен по стълбите и изиска телефона ми, преди да вляза. Дадох им го, след като обясних на директора, че това е незаконно и че се прави само ако съм арестуван в РПУ или влизам в Съдебна зала. Вътре се проведе разговор, около 50 минути, пред двама свидетели на г-н В., /които ще отрекат всичко 'нецелесъобразно за ръководството/, и без нито един мой свидетел. 'Разговорът' започна с подвиквания да седна и да не се усмихвам така, предизвикани от законосъобразния ми въпрос за личния ми телефон. Не седнах и продължих да се усмихвам, защото имам това лично право, /не страдам от хемороиди или лошо настроение/. Г-н В., директорът на НТ "Ив. Вазов" ме атакува с аргумента: "Ти, защо и докога ще продължаваш?"

Ти петниш името на ***! Ако не спреш - започвам процедурата по дисциплинарното ти уволнение.". А другият му бисер беше: "Каквото и да си кажем - валидно е само това, което е записано "в буквата на закона" - документираното!". Г-н В. - не петня името на театъра, в който работя от 20 години и в който са играли учителите ми... Вие сте за незабавно махане, психиатричен преглед и освобождаване от длъжност, поради вреди в културната ни институция и наследство. Това е моето лично мнение, което отказва да се подчини на заповеди, като : "Седни!" и "- Не се усмихвай!"... Ще се видим в съда, заедно с колегата ми *** и с други колеги, които са във възторг от вашите мутренски изпълнения... P.S. още един дългогодишен служител на театъра е бил притиснат да напусне преди два дни. /жена, професионалист, с профилиран опит и със заболяване /. Обиждана е, заплашвана е... и е напуснала насилствено - поради психически тормоз. Има заповед от директора да не пристъпва на територията на театъра./ " - Не мога ли да се взема поне шевната машина, тя си е моя ?", попита ме жената... “. Съдът е съобщил на страните, че разглежда в настоящото производство съвместно и насрещния иск /тъй като основанието на първоначално предявения иск и насрещния иск са различни случки/ , с оглед процесуална икономия, защото съгласно чл.13 В от Правилата за разпределение на дела в СРС, при отделянето на насрещния иск, същият се разпределя за разглеждане на настоящия докладчик.

По делото е представена жалба от 10.11.2022г. от *** до директора на *** с искане за предприемане на мерки за „прекратяване на тормоза по смисъл на Закона за дискриминация”/цитат от искането в жалбата/. Със заповед № РЗ – 09-267/17.11.2022 г. на директора на ***, е назначена комисия по жалбата, с председател – ***, и четирима членове, сред които и ***, разпитана като свидетел по настоящото дело. Със заповедта е даден десетдневен срок на комисията да изиска писмени обяснения от *** във връзка с твърдението на *** за отправени към нея обидни и дискриминационни изрази, дали е изписал соченото от нея на вратата на кабинета ѝ; да се изискат писмени обяснения от всички служители в отдел „Връзки с деции и реклама „в театъра дали в началото на септември 2022г. са станали свидетели на отправяне на „обидни, подигравателни реплики и язвителни коментари” /цитат от заповедта/ от *** към ***, като за действията да се състави протокол, в т.1,3 от заповедта е разпоредено комисията по своя преценка да изиска и устни обяснения от ***, *** и от служителите, които са били свидетели на конкретните визирания в жалбата, като се изготви протокол, да се съберат всички доказателства. Разпоредено е след прикрючване на проверката, комисията да състави подробен доклад, като е разпоредено копие от заповедта да се връчи на заинтересованите лица за сведение и изпълнение.

В заповедта, „заинтересованите лица” не са посочени поименно. Не са представени протоколи, изготвени от комисията, нито краен доклад с резултат от проверката.

*** е разпитана като свидетел пред СРС. Свидетелката сочи, че в театъра има две табла за съобщения – едното е стъклена витрина, която е срещу задния вход на театъра, на която се правят съобщения от директора по повод събирания, празненства, разпределения, смяна на актьор за роля, спектакли, репетиции, и второ – табло с габърчета, по - малко, към

изхода при сценичните работници, на което стоят съобщения, главно изрезки от вестници, рекламни материали. От разказа на свидетеля пред съда се установява, че до актьорите в театъра се изпращат съобщения чрез използване на приложение „вайбър“ от страна на ***.

Свидетелката К. сочи, че заповедта за назначаване на комисия, в чиито състав била включена, ѝ била съобщена на същия ден, като свидетелката не помни дали е узнала за заповедта от поставяне на заповедта на таблото, или от изпращането ѝ със съобщение по вайбър от ***. От изложеното в о.с.з. е видно, че свидетелката споделя собствени възприятия относно узнаването на заповедта и включването ѝ в комисията, назначена от директора В.. Свидетелката сочи „Имаше разпореждане на дъската, аз участвах в тази комисия”. Непосредствените възприятия на свидетелката не се нарушават от изложеното от нея, че не помни дали заповедта е престояла пет минути на таблото, или ѝ била съобщена в група във вайбър – последното съставлява очевиден отговор на въпрос как тя е узнала затова, че е включена в комисията. Изложеното от свидетелката съставлява част от разказа ѝ за отношението ѝ спрямо участието ѝ в комисията, позицията ѝ, че се извършва разследване спрямо ***, изразеното пред съда несъгласие служители на Театъра да провеждат действия, които на свидетелката изглеждат като действия по разследване, и изразеното ѝ несъгласие да участва в такъв тип разследване, което свидетелката счита, че следва да се извършва от полицията или от страна на Комисията за защита от дискриминация. Относно твърдението на ищеца, че му е „връчена заповед“, пояснението на свидетелката : „Може да не е висяла на таблото заповедта, може да съм я видяла във вайбър, когато ми е била препратена от ***. Понеже на дъската се слага всичко, не съм сигурна дали е седяла там или съм го видяла във вайбър”, следва да се прецени, заедно с изложеното от свидетеля, че „протокол” не е оповестяван публично в ***, и копие от заповедта, че ще извършва разследване срещу „Сашо“ е било пратено на членовете на комисията, и оттам се разбрало, и , заедно с посоченото от свидетелката, че тя или Рени *** казали на ищеца В. Й. за комисията, че копие от заповедта е съобщено на членовете на комисията и някой от членовете на комисията е споделил информацията с колегите си от ***, след което информацията е станала публична. От значение за делото е изявлението на свидетелката К., че тя, лично, или свидетелката Рени *** са споделили на ищеца В. Й. своите възприятия, че срещу *** започва „разследване“.

Изложеното сочи на липса на един от елементите на фактическия състав на разпоредбата на чл.45 ЗЗД, по направените от ищеца Й. в исковата молба и уточнителната молба от 26.4.2023г. Според чл.45 ЗЗД във вр. с чл.51, ал.1 всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. За да е основателен така предявеният иск, следва да бъде доказано по делото пълно и главно, че поведението на ответника е противоправно, че са настъпили вредите, описани в исковата молба, както и пряката и непосредствена причинна връзка между тези вреди и поведението на ответника. Елементът, който остана недоказан по делото относно датата 17.11.2022г., е противоправното поведение на ответника. Не се доказва твърдението на ищеца, че на ищеца е

била връчена заповед на директора, с която се назначавала комисия, която да провери дали *** е отговорен за надраскване на вратата на кабинета на ПР-а на театъра. От показанията на свидетеля К. се установи, че тя или свидетелят *** са казали на ищеца за сформиранията комисия. В заповедта не е налице разпореждане заповедта да се връчи на ищеца Й., поради което и с оглед посочените доказателства, не може да се направи извод, че узнаването за формираната комисия се дължи на поведението на В. В. В подкрепа на горния извод е изложено от свидетеля *** пред съда, че ищецът Й. научил за сформиранията на „нещо като другарски съд“ /цитат от показанията й/ по отношение на ***, от вайбър групата на театъра.

Относно датата 28.11.2022г. По делото се отдели за безспорно, че на сочената дата ищецът Й. бил повикан в кабинета на директора, като между страните по делото бил проведен разговор, и в този разговор, В. напомнил на Й., че е подписал длъжностна характеристика и трябва да я спазва. Това са твърденията на ищеца, уточнени в молба от 26.4.2023г., с допълнително твърдение, че цялостното усещане, че е бил „привикан“ при директора, че спрямо ищецът Й. ответникът В. осъществява арогантно поведение. Уточнението е в смисъл, че ищецът възприема цялостното поведение на ответника спрямо него като тормоз, осъществяване на натиск заради публичната му позиция в подкрепа на ***.

По тези твърдения, съдът намира следното. Само по себе си, напомнянето от страна на директора на Театъра, по отношение на ищеца, че е подписал длъжностна характеристика и следва да я спазва, не съставлява незаконосъобразно поведение. С уточнителна молба вх. № 115796/26.4.2023г. ищецът Й. сочи, че е налице един продължителен период от време, с първи пик 17.11.2022г., който продължава и към момента на молбата, в който се твърди да са налице действия и негативно отношение на ответника В. спрямо ищеца Й., като ищецът не твърди, че противоправното действие на В. е запознаването с длъжностната характеристика, и алузията, че с поведението си петни името на Театъра, „цялостното арогантно поведение на В.“ спрямо ищеца – човек, който спазва правилата и нормите на поведение, поради което и напомнянето от В. да се спазва етичния кодекс и длъжностната характеристика, се е отразило негативно на Й..

В представената по делото длъжностна характеристика от 21.6.2023г./след сочената по – горе дата, поради което и неотнормима към датата 28.11.2022г. – не може да създаде задължение към Й. към 28.11.2022г./ е посочено, че от актьора се изисква лоялност към театъра, отговорност, дисциплинираност, коректност, умения за работа в екип, комуникативност.

Информативни за проведената среща на 28.11.2022г. са показанията на свидетелите *** и ***. И двете свидетелки предават думите на ищеца Й. затова какво се е случило на срещата. Свидетелката *** сочи, че заедно с В. били „привиквани“ от директора, с обаждане от секретар, с което ги уведомява, че следва да отидат при директора, през половин час, никога не се разрешавало да си водят свидетели, като В. й споделил за среща на която директорът гледа лошо, казал, че досега не са имали истински директор, и сега щяли да

разберат какво е да имат истински директор.

Ответникът В. изисквал да не изразяват мнение, говорел за дисциплинарни уволнения, забрана за репетици, забрана за работа.

Свидетелката *** косвено потвърждава изложеното от свидетелката ***, но за по – късен период / че директорът показал на ищеца Й. длъжностната характеристика, казано му е, че ако продължава по този начин, ще се разделят, изразът пред Комисия по култура „ти там си трай“/ и изискването от страна на директора, при постъпването на 5.12.2022г. в болница, актьорът да представи снимков материал на диагноза, име, документ, с който се постъпва. Косвено, изложеното се потвърждава и от свидетелката К., и от свидетелката ***, отново на по – късен етап от развитието на напрежението в ***.

Доказателствата по делото сочат, че действително В. е използвал по отношение на Й. изрази, които наваяват впечатлението, че Й., с поведението си, петни името на Театъра, но това се е случило след сочената от ищеца дата 28.11.2022 г. – на неустановена по делото дата, а както се посочи по –горе, твърдения за случки от по –късен етап, не са предмет на настоящия иск.

Ищецът В. Й. е публична личност – известна личност в обществото, разпознаваема личност, с ясно изразени граждански позиции по определени въпроси, често самото общество го свързва с ролята, която В. Й. многократно е изиграл в спектакъла „Хъшове“. По делото е установено, че след момента, в който в *** е станало известно, че по жалба на *** се образува комисия, в Театъра са се формирали две групи – една по – малка, от Й., ***, *** и друга, която подкрепя действията на директора – това обстоятелство се установява както от свидетелските показания, така и от представените публикации на актьори относно скандала в Народния театъл. Ищецът Й. е инициирал подписка в подкрепа на ***, започнал е да публикува постове на личния си профил, да дава интервюта по медии. Това му поведение безспорно е израз с несъгласието му по отношение действията, които се извършват спрямо ***. От показанията на сочените по – горе свидетели се установи, че ответникът В. неколкократно е предупреждавал Й. да не се изказва толкова остро, сочил му е, че петни името на театъра, правени са намеци за дисциплинарно уволнение, за влияние на работата. СРС намира, че това поведение на ответника В. безспорно е насочено към ограничение свободата на словото на Й., по следните причини. Разпоредбата на чл.10 от ЕКПЧ закрепя правото на всеки на свобода на изразяване. Ограничение на свободата на изразяване може да се намери в разпоредбата на чл.8 от Конвенцията, която въвежда право на зачитане на личен и семеен живот, на жилище и тайната на неговата кореспонденция, на репутацията и честта на едно лице, като между двете субективни права следва да е налице баланс. Конвенцията не защитава единствено превратното използване на свободата на словото, доколкото единствената цел на упражняването ѝ е да се увредят интересите на друго лице / директорът или Народният театър/. Целта на особено активната позиция на Й. е разбирането му, че спрямо неговия близък *** се извършва незаконосъобразно преследване, „репресия“ по думите на свидетелката ***. Същевременно, поведението на ответника В. спрямо ищеца Й. по втвърдяване на тона до заплахи с уволнение показва опит ищеца Й. да

бъде заглушен / под предлог, че се уронва престижа на Театъра/. Обществото има интерес от обществен дебат по въпроса дали спрямо културните му дейци е осъществявана репресия. Право на лично мнение на всеки гражданин във връзка със скандала е как да тълкува случилото се.

Действително, изявите на Й. и цялостния скандал около случката с надрасканата врата има силно негативен отзвук в обществото, но същото обстоятелство не оправдава опита на директора на театъра да заглуши свободата на словото на Й..

Тук е моментът да се посочи, че както се посочи по – горе, съдът **не е сезиран** при тези твърдения – че ответникът В. неколкратно е предупреждавал Й. да не се изказва толкова остро, сочил му е, че петни името на театъра, правени са намеци за дисциплинарно уволнение, за влияние на работата, но тези случки са след двете посочени дати, за които съдът е сезиран да се произнесе.

Ето защо, макар да се установява незаконосъобразно поведение на В. срещу Й., на сочените две дати, а останалото, установено пред съда **не е предмет на предявения иск.**

Относно твърденията, с които съдът е сезиран, СРС не може да приеме, че изказванията и поведението на Й. съставляват нарушение на изискванията към ищеца Й. по длъжностна характеристика от 21.6.2023г./ която е с дата, след сочената от ищеца дата 17.11.2022г. и 28.11.2022г., следователно е неотнормима към задълженията, които актьорът е поел към работодателя/ - от актьора се изисква лоялност към театъра, отговорност, дисциплинираност, коректност, умения за работа в екип, комуникативност. Изказването на лично мнение с цел ангажиране на обществен дебат не може да се приеме за нелоялно към Театъра поведение, нито за некоректно такова. Друг е въпросът, че с оглед характера на самата институция – място, в което обикновените хора търсят развлечение, подобни остри изказвания, като правените от ищеца Й. биха навредили на отношението на обикновения човек към театъра. За целите на настоящото производство, се налага изводът, че ответникът В., като представляващ работодателя е допуснал недопустимо поведение спрямо Й., с цел да заглуши правото му на свободно изказване, но отново следва да се посочи, че това поведение на В. е последващо събитията, които са иницирали иска, предмет на разглеждане.

Ето защо, първоначално предявения иск следва да се отхвърли.

По насрещния иск. Относно публикацията на Й. на 29.04.2023 г.: „**Вие сте за незабавно махане, психиатричен преглед и освобождаване от длъжност**, поради вреди в културната ни институция и наследство. Това е моето лично мнение, което отказва да се подчини на заповеди, като : "Седни!" и "- Не се усмихвай!"... Ще се видим в съда, заедно с колегата ми *** и с други колеги, които са във възторг от вашите **мутренски изпълнения...** P.S. още един дългогодишен служител на театъра е бил **притиснат да напусне** преди два дни. /жена, професионалист, с профилиран опит и със заболяване /. Обиждана е, заплашвана е... и е напуснала насилствено - **поради психически тормоз.**“

По отношение повдигнатите от съда изрази. Оценъчните съждения не могат да се

проверяват за вярност – те са коментар на определени факти, а не възпроизвеждане на факти от обективната действителност. Като верни могат да се проверяват само фактически твърдения, но не и дадените във връзка с определени факти оценки. /решение № 62/06.03.2012 г. по гр. д. № 1376/2011 г., IV г. о. на ВКС. . Не е противоправно поведението при изказани мнения с негативна оценка, пряко или косвено засягащи конкретно лице, когато името му се коментира или се предполага във връзка **обществен въпрос, свързан с неговия пост, дейност или занятие. в този смисъл решение № 62 от 06.03.2012 г. по гр. д. № 1376/2011 г., Г. К., IV Г. О. на ВКС; решение № 253 от 29.01.2014 г. по гр. д. № 1251/2012 г., ГК, III ГО на ВКС** Такива оценки не могат да ангажират отговорността на автора им за обезщетяване на причинени неимуществени вреди на адресата, ако не засягат достойнството на личността (т. е. ако не съставляват обида). В настоящото производство изложеното от Й. в сочената публикация би обхванало състава на „обида“, но не и на клевета – не му се приписва извършване на престъпление.

СРС намира, че казаното от Й., макар използваните изрази да са остри, съставлява мнение с негативна оценка, с която Й. охарактеризира действията на В. по отношение на него и цялостното управление на Театъра, като недопустими, навяващи алюзия към времето на мутрите. Именно използвания израз „мутренски изпълнения“, а не „В.“ е „мутра“, съставлява негативна оценка, безспорно направена по отношение на В. в качеството му на директор, а не по отношение на факти от личния му живот. Същото се отнася и до изложеното от Й., че дългогодишен служител е бил „притиснат да напусне“. Двата изрази са използвани във връзка с желанието на Й. да даде гласност на твърдението, че спрямо една от двете групи, оформени в Театъра, се осъществява психически тормоз, двата изрази съставляват оценка на поведението на директора, насочени са към дейността му като директор - че Директорът не следва да е на този пост, трябва да бъде уволнен. Относно изразът „Вие сте за ...психиатричен преглед“, същият следва да се съобрази в рамките на цялостното изказване в коментирания публикация. Целта на публикацията е, от една страна, Й. да изрази бурния си протест против определени действия на В. в качеството му на директор, и от друга, чрез ангажиране на обществен дебат, да се стигне до там В. да бъде отстранен от поста си на директор. Чрез тези изрази ищецът Й. не дава негативна оценка за личността на В. под формата на епитети, квалификации, сравнения и пр., които по своето съдържание засягат честта и достойнството на адресата и се обективират с такава цел.

В този смисъл, изложените оценки съставляват критика на посоченото поведение на В., който подобно на Й., също е публична личност. Практиката въвежда и по - висок праг на търпимост, от страна на публичните фигури, на критика, относно обществени въпроси, повдигнати във връзка с поста, на който са станали известни на обществото, както е в настоящия случай. При преценка дали публичната личност следва да търпи критика с по - висок праг, са относими следните обстоятелства - критиката да е в рамките на допустимия тон, същата да не се използва за накърняване честта и достойнството на критикувания, и да е използвана, за да се отрази отношение към работата на съответната публична личност, в сферата, в която тази личност е публична. Противното разбиране, отново би довело до

рестрикция на основно общочовешко право - на достойнство и чест, тъй като би довело до извода, че публичните личности могат да бъдат безконтролно обиждани и критикувани, дори критиката да въвежда неверно твърдение, дори критиката да засяга общочовешкото им достойнство и чест и да не е свързана със сферата, в която личността е публична.

Съдът намира, че използваните изрази относно В. , в сферата, в която ищецът е публична личност, съдържат критика към поведението на ищеца В., в качеството му на директор на Театъра. Същите изрази не са насочени към накърняване на личността на В., а към инициране на обществен дебат относно случилото се в кабинета на директора на 27.4.2023г. , което Й. възприема за недопустимо. Тук балансът между свободата на словото на Й. и личното право на В. на човешко достойнство и чест не е нарушен.

Ето защо съдът намира, че по делото не се доказва осъществяване на фактическия състав на чл. 45 ЗЗД – както по отношение на първоначалния ищец, така и по отношение на първоначалния ответник.

По разноските.

Сторените от ищеца Й. разноски възлизат на 40 лева държавна такса, 400 лева депозит за вещо лице, 400 лева адвокатски хонорар по първоначално предявения иск и 400 лева платен адвокатски хонорар по насрещния иск. Доколкото насрещният иск, предявен като частичен, е отхвърлен изцяло, на Й. се следва сумата 400 лева платен адвокатски хонорар за защита по насрещния иск. Останалите разноски са сторени по предявения от Й. иск, затова не се присъждат.

Сторените от ищеца В. разноски възлизат на 3700 лева платен адвокатски хонорар, 80 лева такса, 400 лева платен депозит. По направеното възражение за прекомерност от процесуалния представител на Й., съдът намира следното. Видно от представения договор за правна защита и съдействие, сключен на 9.6.2023г., В. е заплатил 1600 лева за защита по предявения против него иск и 1600 лева по предявения насрещен иск. В разпоредба на договора е предвидено заплащане на сумата от по 250 лева за всяко следващо след второ о.с.з., като са представени разписки за плащане на общо сумата 500 лева за трето и четвърто о.с.з. тук е моментът да се посочи, че ръководно при определяне дали възнаграждението е прекомерно по възражението, е не минималният размер, предвиден в НМРАВ, с оглед даденото от СЕС тълкуване в решение по дело С -438/2022г., с което на преюдициалното питане е отговорено, че ако се установи, че адвокат и клиент не могат да уговорят по – нисък от предвидения в Наредба размер на възнаграждение, или че съдът няма право, според наредбата да присъди по – нисък от предвидения в наредбата размер, СЕС приема, че е налице „ограничение на конкуренцията“, а националният съд е длъжен да откаже да приложи сочената разпоредба на наредбата, дори и предвидените размери в наредбата да отразяват реалните пазарни цени на услугата.

Следователно, преценката за „справедливост“ на възнаграждението е фактическата и правна сложност на делото. По делото са проведени общо три редовни открити съдебни заседания, в които са извършвани процесуални действия, в първото, на 2.10.2023г., въпреки

присъствието на процесуалните представители, процесуални действия не бяха извършвани. Разпитани са множество свидетели, събирани са и писмени доказателства, и е изслушано експертно заключение. Налице бяха направени оспорвания на представените медицински документи от страна на ищеца, за което се представяха становища. При преценка на възражението следва да се съобрази обстоятелството, че защитата на двете страни по двата иска, неразривно свързани, беше една и съща. Единственото, което ги отличаваше, беше медицинската експертиза, допусната във връзка с първоначално предявения иск.

Ето защо, съдът, като съобразява по – скоро средната фактическа и правна сложност на делото, и коментирани по – горе обстоятелства, намира, че възнаграждение от 800 лева, общо, съответно на фактическата и правна сложност на делото и съответните процесуални действия, които е следвало да се извършат, в конкретика, по всеки от тях. Не следва да се присъжда допълнително възнаграждение за още едно открито съдебно заседание, както е поискано. В тази й част, Наредбата за минималните възнаграждения е приета без законова делегация, като преценката на съда е спазване на „легитимната цел“, посочена в решение от 23.11.2017 г. по съединени дела С - 427/2016 и С-428/2016 на СЕС, предвид обстоятелството, че присъждането на възнаграждение не следва да цели основно наказване на ответника по иска.

На В. се следва сумата 400 лева, определено от съда адвокатско възнаграждение за защита по предявения против него иск – половината от определеното.

Воден от изложеното, Съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. И. Й. ЕГН ***** с адрес ***, като частичен, иск /част от цялата претенция от 10000лева/ с правно основание чл.45 ЗЗД за осъждане на В. С. В. ЕГН ***** с адрес *** да му заплати сумата от 1000лева – обезщетение за неимуществени вреди, за осъществено, в един продължителен период от време, с първи пик 17.11.2022г., и продължило на 28.11.2022г. който поведение на В. спрямо Й., изразяващо се в : на 17.11.2022г., по разпореждане на директора, връчена на Й. заповед на директора, с която се назначавала комисия, която да провери дали *** е отговорен за надраскване на вратата на кабинета на ПР-а на театъра; на 28.11.2022 г. бил повикан в кабинета на ответника, като последният му напомнил, че е запознат с длъжностна характеристика, съгласно която не следвало да опетнява името на театъра; заедно със законната лихва от предявяване на иска – 16.3.2023г до плащането.

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. С. В. ЕГН ***** с адрес *** против В. И. Й. ЕГН ***** с адрес *** предявен като частичен иск /част от цялата претенция от 10000лева/ за сумата от 2000лева – обезщетение за неимуществени вреди, причинени на В. вследствие на публикация на 29.4.2023г. в личния профил във Фейсбук на В. Й., в която публикация е посочено: „**Вие сте за незабавно махане, психиатричен преглед**“, „Ще се видим в съда, заедно с колегата ми *** и с други колеги, които са във възторг от **вашите**

мутренски изпълнения“; „служител е притиснат да напусне преди два дни. /жена, професионалист, с профилиран опит и със заболяване /. Обиждана е, заплашвана е... и е напуснала насилствено - **поради психически тормоз**“; заедно със законната лихва от 13.6.2023г. до плащането.

ОСЪЖДА В. С. В. ЕГН ***** с адрес *** да заплати на В. И. Й. ЕГН ***** с адрес *** сторените по делото разноси от 400 лева.

ОСЪЖДА В. И. Й. ЕГН ***** с адрес *** да заплати на В. С. В. ЕГН ***** с адрес *** сторените по делото разноси от 400 лева.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____